

WOJEWODA ŚLĄSKI

IFIII.4131.1.24.2021

Katowice, dnia 28 czerwca 2021 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 1038) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, 784 i 922)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLIII/590/21 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 24 maja 2021 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego śródmieścia Bytomia oraz terenu położonego w rejonie ul. Wrocławskiej w Bytomiu, w zakresie:

1. Treści: § 1 ust. 1 pkt 2 i pkt 3; § 1 ust. 2 w zakresie słów: *i załącznik nr 2*; § 2 ust. 2 pkt 5; § 3 ust. 1 w zakresie słów: *oraz rysunek zawierający zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków*; § 3 ust. 1 pkt 3 lit. d, lit. h, lit. o – lit. zb; § 3 ust. 1 pkt 6 – pkt 28; § 3 ust. 1; § 3 ust. 2 w zakresie słów: *oraz rysunek zawierający zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków*; § 3 ust. 2 pkt 1, pkt 5 – 13; § 3 ust. 3 w zakresie słów: *oraz rysunek zawierający zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków*; § 3 ust. 3 pkt 3 i pkt 8; § 4 pkt 3 i pkt 5; § 6 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3, pkt 4; § 6 ust. 2 pkt 2 w zakresie słów: *KX, KDP, i KDP/ZP*; § 8; § 9; § 11 ust. 1 pkt 1; § 11 ust. 1 pkt 2 w zakresie słów: *MW*; § 13 ust. 2 pkt 5 – 14; § 13 ust. 4; § 13 ust. 5 pkt 1 w zakresie słów: *KDG/KK* oraz słów: *KK/KDG, KK/KDZ, a także na terenach placów: KDP, KDP/KDL/ZP i KDP/KDD/ZP*; § 18 – § 72; § 74 - § 83; § 87 - § 104; § 105 w zakresie ustaleń dla terenu oznaczonego symbolem 7.5MU; § 108 – § 115; § 116 w zakresie ustaleń dla terenów oznaczonych symbolami: *7.16MU, 7.17 MU, 7.18MU, 7.19MU*; § 117 - § 119, § 122 - § 123, § 125 – § 135; § 138, § 139 w zakresie terenów oznaczonych symbolami: *7.2ZP, 7.3ZP* § 141 – § 143, § 144 w zakresie ustaleń dla terenu oznaczonego symbolem: *8.4MU*; § 151 – § 155; § 157; § 159; § 164; § 165 - § 166; § 167 pkt 2 lit. a; § 167 pkt 2 lit. c – lit. q; § 168; § 169 pkt 2 lit. a – lit. zu, lit. zw – lit. zza, lit. zzc – lit. zzg, lit. zzi – zzj; § 170 pkt 2 lit. a – lit. zzm, lit. zzo – zzq; § 171 - § 185; § 187 - § 189.
2. Terenów oznaczonych na rysunku planu następującymi symbolami: 1.1MW – 1.4 MW, 1.1MU – 1.43MU, 1.1U – 1.16U, 1.1UC, 1.1ZP, 2.1MW – 2.40MW, 2.1MU – 2.22MU, 2.3U – 2.24U, 2.1ZP – 2.3ZP, 2.1ZC – 2.4ZC, 3.1MU – 3.3MU, 3.1U, 3.1ZP, 4.1MU – 4.3MU, 4.1U, 4.2U, 4.1KWP, 5.1MU, 5.2MU, 5.1U, 6.1MU – 6.3MU, 6.1U – 6.4U, 6.1US, 6.1ZP – 6.3ZP, 7.1MW – 7.14MW, 7.5MU – 7.24MU, 7.3U, 7.6U – 7.17U, 7.1 UC, 7.3UP – 7.5UP, 7.2ZP, 7.3ZP, 8.1MU – 8.4MU, 8.9U – 8.11U, 8.1US – 8.3US, 8.1ZP, 8.2ZD, 1KDG – 4KDG, 1KDG/KK, 1KK/KDG, 1KDZ, 3KDZ – 11KDZ, 1.1KDZ, 1.2KDZ, 2.1KDZ, 2.2KDZ, 8.1KDZ, 1KK/KDZ, 1KDL – 1.12KDL, 2.1KDL – 2.23KDL, 3.1KDL, 7.1KDL – 7.10KDL, 7.12KDL – 7.16KDL, 7.18 KDL, 7.19 KDL, 8.1KDL – 8.3KDL, 8.5KDL – 8.6KDL, 1.1KDD – 1.18KDD, 2.1KDD – 2.28KDD, 3.1KDD, 4.1KDD, 7.1KDD

– 7.17KDD, 7.19KDD, 8.1KDD, 8.2KDD, 1.1KDX – 1.13KDX, 2.1 KDX, 2.2KDX, 4.1KDX, 6.1DX, 8.1 – KDX, 1.1KX, 1.2KX, 1.3KX, 2.1KX, 1.1KDP, 1.2KDP/ZP, 1.3KDP – 1.5KDP, 2.1KDP, 2.2KDP/KDL/ZP – 2.5 KDP/KDL/ZP, 3.1KDP/KDD, 5.1KDP/KDD, 5.1KDT, 6.1KDT, 1KK – 3KK.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 24 maja 2021 r. Rada Miejska w Bytomiu podjęła uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego śródmieścia Bytomia oraz terenu położonego w rejonie ul. Wrocławskiej w Bytomiu.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* w dniu 27 maja 2021 r. Rada Miejska w Bytomiu przekazała organowi nadzoru uchwałę z dnia 24 maja 2021 Nr XLIII/590/21, a w dniu 28 maja 2021 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 18 czerwca 2021 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień. W zawiadomieniu tym wskazał na następujące naruszenia prawa:

I. Naruszenie procedury uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez stwierdzenie, że nie narusza on ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jak tego wymaga art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t. j. Dz. U. 2021 poz. 741.) zwanej dalej *upzp.*, pomimo że studium to naruszone zostało poprzez:

1. Przyjęcie w uchwale zerowego, minimalnego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej w § 22, 23, 24, 27, 30, 31, 38, 46, 88, 90, 92, 93, 94, 97, 113, 127, 130, 132, 133, 138 uchwały, pomimo ustaleń studium, które określając minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, na żadnym ze wskazanych terenów, nie ustala go na poziomie zerowym, jak przyjęto to w wymienionych wyżej paragrafach planu miejscowego.
2. Przyjęcie w uchwale minimalnego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej na poziomie niższym niż wyznaczony w studium, na następujących terenach oznaczonych w studium symbolem:
 - 13.1.3/16.S – gdzie wskaźnik minimalnej powierzchni biologicznie czynnej określony został na poziomie 10 %, a w planie miejscowym wynosi 5%, na terenach: 1.1MW, 1.2MW, 1.3MW, 1.4MW, 1.1MU, 1.2MU, 1.21MU, 1.22MU, 1.24MU, 1.25MU, 1.33MU, 1.38MU, 1.40MU, 1.42MU, 1.43MU, 1.5U, 1.8U, 1.11U, 1.12U, 1.17U.
 - 13.1.3/2M2 – gdzie wskaźnik minimalnej powierzchni biologicznie czynnej określony został na poziomie 10 %, a w planie miejscowym wynosi 5%, na terenach: 2.1MW, 2.2MW
 - 13.1/1.U6 – gdzie wskaźnik minimalnej powierzchni biologicznie czynnej określony został na poziomie 15 %, a w planie miejscowym wynosi 10% na terenach: 2.1U, 2.2U, 8.7U,
 - 8.2.1/3Z4 – gdzie wskaźnik minimalnej powierzchni biologicznie czynnej określony został na poziomie 40%, a w planie miejscowym wynosi 10% na terenie 7.1US

- M2 – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej gdzie wskaźnik minimalnej powierzchni biologicznie czynnej wynosi powyżej 10%, a w planie miejscowym przyjęto 5% na terenach: 7.12MU, 7.14MU, 7.23MU
 - 13.1.2/7.U1 – gdzie wskaźnik minimalnej powierzchni biologicznie czynnej określony został na poziomie 10%, a w planie miejscowym wynosi 5%, na terenie 7.17U.
3. Wyznaczenie na rysunku planu granicy filara ochronnego w pokładach węgla kamiennego dla obszarów śródmieścia Bytomia, pomimo iż w studium takiego filara nie wskazano.

II. Naruszenie zasad uchwalania planu miejscowego zawartych w art. 15 ust. 2. pkt 6 *upzp.* poprzez:

1. Przyjęcie zerowego wskaźnika minimalnej powierzchni biologicznie czynnej, skutkiem czego przyjmuje się, że wskaźnika tego nie ustalono w następujących paragrafach uchwały:
- w § 22 uchwały czyli – dla terenów oznaczonych symbolem 1.3MU, 1.4MU, 1.5MU, 1.7MU, 1.8MU, 1.9MU, 1.10MU, 1.19MU, 1.31MU, 1.36MU.
 - w § 23 uchwały czyli – dla terenów oznaczonych symbolem 1.6MU, 1.12MU, 1.13MU, 1.14MU, 1.16MU, 1.18MU, 1.20MU, 1.26MU, 1.27MU, 1.29MU, 1.30MU, 1.32MU, 1.35MU, 1.37MU.
 - w § 24 uchwały czyli – dla terenu oznaczonego symbolem 1.15MU.
 - w § 27 uchwały czyli – dla terenów oznaczonych symbolem 1.34MU, 1.41MU.
 - w § 30 uchwały czyli – dla terenów oznaczonych symbolem 1.2U, 1.4U, 1.13U, 1.15U, 1.18U, 1.20U, 1.21U, 1.22U.
 - w § 31 uchwały czyli – dla terenu oznaczonego symbolem 1.3U.
 - w § 38 uchwały czyli – dla terenu oznaczonego symbolem 1.UC.
 - w § 46 uchwały czyli – dla terenu oznaczonego symbolem 2.22MW.
 - w § 88 uchwały czyli – dla terenu oznaczonego symbolem 5.1MU.
 - w § 90 uchwały czyli – dla terenu oznaczonego symbolem 5.1U.
 - w § 92 uchwały czyli – dla terenu oznaczonego symbolem 6.2MU.
 - w § 93 uchwały czyli – dla terenu oznaczonego symbolem 6.3U.
 - w § 94 uchwały czyli – dla terenu oznaczonego symbolem 6.1U.
 - w § 97 uchwały czyli – dla terenu oznaczonego symbolem 6.4U.
 - w § 113 uchwały czyli – dla terenu oznaczonego symbolem 7.13MU.
 - w § 127 uchwały czyli – dla terenu oznaczonego symbolem 7.8U.
 - w § 130 uchwały czyli – dla terenów oznaczonych symbolem 7.11U, 7.1U, 7.15U.
 - w § 132 uchwały czyli – dla terenu oznaczonego symbolem 7.14U.
 - w § 133 uchwały czyli – dla terenu oznaczonego symbolem 7.16U.
 - w § 138 uchwały czyli – dla terenów oznaczonych symbolem 7.3UP, 7.4UP, 5.5UP.

2. Wyznaczenie na rysunku planu terenów: 1.1U, 2.3U, 2.22U, 2.3ZC, 2.4ZC, 8.1IT bez określenia obowiązujących na nich linii zabudowy.

3. Nieustalenie zasad kształtowania zabudowy, wskaźników zagospodarowania terenów, maksymalnej i minimalnej intensywności zabudowy, minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, maksymalnej wysokości zabudowy oraz gabarytów obiektów terenu oznaczonego symbolem 2.18U.

III. Naruszenie § 7 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie *wybranego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. nr 164, poz.1587) zwanego dalej *rozporządzeniem*, poprzez brak na rysunku planu oznaczenia obiektów i terenów podlegających ochronie na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece na zabytkach* (t. j. Dz. U. 2021 poz.710 ze zm.).

IV. Naruszenie § 8 ust. 2 *rozporządzenia* poprzez:

1. Brak spójności tekstu planu i rysunku planu w zakresie, ustalonych w tekście szerokości, w liniach rozgraniczających, dróg publicznych klasy głównej, określonych w:

· §164 pkt 2 lit. b, pkt 2 lit. c oraz pkt 2 lit. d.

2. Brak spójności tekstu planu i rysunku planu w zakresie ustalonych w §165 pkt 2 szerokości, w liniach rozgraniczających, terenu skrzyżowania dróg publicznych klasy głównej i terenów infrastruktury kolejowej 1KDG/KK.

3. Brak spójności tekstu planu i rysunku planu w zakresie ustalonych szerokości, w liniach rozgraniczających, terenów dróg publicznych klasy zbiorczej, określonych w:

· §167 pkt 2 lit. a;

· §167 pkt 2 lit. c;

· §167 pkt 2 lit. d;

· §167 pkt 2 lit. i;

· §167 pkt 2 lit. n.

4. Brak spójności tekstu planu i rysunku planu w zakresie ustalonych szerokości, w liniach rozgraniczających, terenów dróg publicznych klasy lokalnej, określonych w:

· §169 pkt 2 lit. a;

· §169 pkt 2 lit. m;

· §169 pkt 2 lit. p;

· §169 pkt 2 lit. r;

· §169 pkt 2 lit. zj;

· §169 pkt 2 lit. zp;

· §169 pkt 2 lit. zq;

· §169 pkt 2 lit. zze;

- §169 pkt 2 lit. zzf;
- §169 pkt 2 lit. zzej.

5. Brak spójności tekstu planu i rysunku planu w zakresie ustalonych szerokości, w liniach rozgraniczających, terenów dróg publicznych klasy dojazdowej, określonych w:

- §170 pkt 2 lit. k;
- §170 pkt 2 lit. l;
- §170 pkt 2 lit. o;
- §170 pkt 2 lit. zf;
- §170 pkt 2 lit. zi;
- §170 pkt 2 lit. zp;
- §170 pkt 2 lit. zzq.

6. Brak spójności tekstu planu i rysunku planu w zakresie ustalonych szerokości, w liniach rozgraniczających, terenu 4.1KDX - ciąg pieszo-jezdny, określonych w · §171 pkt 2 lit. p.

7. Brak spójności tekstu planu i rysunku planu w zakresie ustalonych szerokości, w liniach rozgraniczających, terenu pieszego - 1.1KX, określonych w §172 pkt 2 lit. a.

8. Niewłaściwe (inne niż 150 m) oznaczenie odległości granicy strefy 150 m od cmentarza.

V. Naruszenie § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie *Zasad techniki prawodawczej* (t. j. Dz. U. 2016 poz. 283) przez uchwalenie planu miejscowego, w którym występuje brak spójności pomiędzy załącznikiem nr 2 – zawierającym graficzne ustalenia *zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków*, a załącznikiem nr 3 – zawierającym *wykaz obszarów i obiektów chronionych zgodnie z przepisami ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*.

W dniu 23 czerwca 2021 r. Wojewoda Śląski otrzymał wyjaśnienia i odpowiedzi na zawarte w zawiadomieniu zarzuty. Po ich analizie stwierdził, że przedmiotowa uchwała została podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Nie wszystkie jednak, wymienione w zawiadomieniu zarzuty, stanowią istotne naruszenie prawa. W odniesieniu do zarzutu dotyczącego naruszenia trybu stanowienia uchwały, Wojewoda, po wnikliwym przeanalizowaniu dokumentacji, odstąpił od tego zarzutu. Przyjął również argumentację Prezydenta Bytomia, zgodnie z którą, wskazana na rysunku planu granica filara ochronnego nie jest ustaleniem planu, a tylko elementem informacyjnym i została pokazana *dla uzasadnienia wyznaczenia w planie obszaru nieodpornego na deformacje i wstrząsy, zgodnie z opracowaniem Głównego Instytutu Górniczego, Zakładu Ochrony Powierzchni i Obiektów Budowlanych pn. Program ochrony śródmieścia Bytomia na podstawie oceny stanu zabudowy oraz warunków geologiczno-górnictwa, Katowice, 15. 12. 2019 r.* Uwzględnił również wyjaśnienia dotyczące zagospodarowania terenu 2.18U oraz terenu 8.IIT.

W pozostałym zakresie podtrzymał zarzuty zawarte w zawiadomieniu.

Na początku wskazać należy naruszenie, postanowieniami uchwały, art. 15 ust. 2. pkt 6 *upzp*, obowiązującego do ustalenia w planie miejscowym m.in. minimalnego udziału procentowego powierzchni

biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej. Dla terenów wymienionych w pkt II.1 rozstrzygnięcia ustalono bowiem: *minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej: 0%*, a w związku z tym faktycznie go nie ustalono.

W odpowiedzi na zawiadomienie Prezydent Bytomia wskazał iż *ustalenie wskaźnika minimalnej powierzchni biologicznie czynnej wielkości 0% nie można utożsamiać z brakiem ustalenia takiego wskaźnika w planie*, Wojewoda jednak uznaje ten fakt jako istotne naruszenie art.15 ust. 2 pkt 6 *upzp*. Określenie tego wskaźnika na poziomie zerowym jest *de facto* rezygnacją z jego ustalenia. A przepisy *upzp*, a także rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w *sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. nr 164, poz.1587) zwanego dalej *rozporządzeniem*, jednoznacznie wskazują, że *minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, nie może być ustalany na poziomie zerowym. Zerowa powierzchnia biologicznie czynna oznacza w istocie całkowitą dowolność zabudowy w tym zakresie*. (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 listopada 2020 r. II OSK 3745/18). Na konieczność określenia wskaźnika minimalnego powierzchni biologicznie czynnej wskazuje także (choć pośrednio) wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 kwietnia 2012 r. II OSK 162/12. Stwierdzono w nim, że *obowiązek ustalenia parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linii zabudowy, gabarytów obiektów i wskaźników intensywności zabudowy oznacza konieczność określenia w m.p.z.p. - m.in. - jaka część nieruchomości położonych na danym terenie może zostać zabudowana, a jaka część winna pozostać czynna biologicznie. [...]Wielkość obiektu budowlanego określa nie tylko wysokość, ale i powierzchnia tego obiektu (podawana w m2) oraz jego kubatura (objętość). Wielkość ta zależy także od dopuszczalnej powierzchni zabudowy na danym terenie i konieczności zachowania powierzchni biologicznie czynnej*. Ponadto, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Bytomia wskazuje na konieczność wyznaczenia w planie miejscowym minimalnego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej na poziomie co najmniej 10%. W kierunkach zmian w strukturze przestrzennej oraz w przeznaczeniu terenów (Tabela KT/2.11), na żadnym ze wskazanych terenów, nie zezwala ono na ustalenie minimalnego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej na poziomie niższym. A zgodnie z art. 9 ust. 4 *upzp* ustalenia studium są wiążące dla organu gminy przy opracowywaniu planu miejscowego.

Wojewoda nie podziela także twierdzenia Prezydenta, że wskazane w zawiadomieniu *przypadki dotyczą terenów, na których w 100% powierzchnia działki budowlanej jest zabudowana lub zagospodarowana w formie dojazdów, parkingów itp. w stanie istniejącym*. Przeczy temu m. in. zagospodarowanie terenu o symbolu 1.28MU – zadrzewiony cmentarz żydowski tzw. „stary”, znajdujący się wewnątrz kwartału zabudowy, czy też terenów: 1.7MU, 1.14MU, 1.20U. Nawet jeżeli w momencie przyjęcia planu miejscowego powierzchnia działek jest całkowicie uszczelniona przez zabudowę oraz wyasfaltowane boiska, dojścia, dojazdy, czy parkingi, to istnieje wiele sposobów takiego ich zagospodarowania, by umożliwić na nich wegetację roślin oraz spływ wód opadowych i roztopowych.

Tak więc określając minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na wskazanych wyżej terenach naruszono art. 15 ust.2 pkt 6 oraz art. 9 ust. 4 *upzp* i jest to istotne na naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego.

Brak określenia linii zabudowy na terenach 1.1U, 2.3U, 2.22U, 2.3ZC, 2.4ZC stanowi kolejne naruszenie art.15 ust. 2 pkt 6 *upzp*, linia ta stanowi bowiem obligatoryjny element planu miejscowego. Nie można podzielić poglądu przedstawionego przez Prezydenta Bytomia, że na terenach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*, Wojewódzki Konserwator Zabytków jest organem właściwym do określenia zasad zabudowy i zagospodarowania terenu. Z art. 15 ust. 2 pkt 6 *upzp* wynika jednoznacznie obowiązek wyznaczenia linii zabudowy także dla terenów

objętych ochroną konserwatorską obiektów sakralnych, w tym także cmentarzy. Skoro bowiem na danym terenie dopuszczono zabudowę, to w ślad za tym ustaleniem, konieczne jest sformułowanie zasad zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym określenia linii zabudowy.

Brak na rysunku planu oznaczenia obiektów i terenów podlegających ochronie na podstawie przepisów cyt. ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece na zabytkami* jest istotnym naruszeniem zasad sporządzenia planu miejscowego. Zabytkowe obiekty chronione – zarówno wpisem do rejestru zabytków jak i chronione zapisami w planie miejscowym, ujęte zostały w załączniku nr 2 do uchwały, nazwanym: *rysunek zawierający zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków*. Rysunek ten zawiera także linie rozgraniczające tereny, symbole liczbowo-literowe, określające przeznaczenie tych terenów w planie oraz linie zabudowy. Załącznik nr 1 do uchwały - rysunek planu nie zawiera jednak żadnych oznaczeń związanych z ochroną zabytków.

Zaznaczyć należy, że w myśl art. 7 ustawy *o ochronie zabytków* ustalenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego są jedną z ustawowych form ochrony zabytków obok wpisu do rejestru zabytków, uznania za pomnik historii bądź utworzenia parku kulturowego. Szczegółowe unormowania co do realizacji obowiązku uwzględniania w aktach planistycznych ochrony zabytków zawarte zostały w przepisach art. 18 i art. 19 tej ustawy. W planach miejscowych określa się rozwiązania niezbędne do zapobiegania zagrożeniom dla zabytków, zapewnienia im ochrony przy realizacji inwestycji oraz przywracania zabytków do jak najlepszego stanu. W zależności od potrzeb ustala się strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują określone ustaleniami planu ograniczenia, zakazy i nakazy, mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków. Dokonywane przez organy gminy ustalenia w planie miejscowym służące ochronie dziedzictwa kulturowego i zabytków mieszczą się w sferze prawotwórczej organu planistycznego, mającego umocowanie ustawowe do kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej na terenie gminy, zgodnie z art. 3 ust. 1, art. 14 ust. 8 i art. 15 ust. 2 pkt 4 *upzp* (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 kwietnia 2019 r., sygn. akt: II OSK 3112/18, publ.: LEX nr 2699897).

Jakie wymogi powinien spełniać rysunek miejscowego planu w celu zapewnienia ochrony zabytków, o której mowa w przywołanych powyżej przepisach, stanowi § 7 pkt 6 *rozporządzenia* wskazując, że na rysunku planu miejscowego należy wyznaczyć granice i oznaczenia obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych. Rada Miejska w Bytomiu zdecydowała jednak o nieumieszczeniu na rysunku planu oznaczeń obiektów i terenów chronionych na podstawie ustawy o ochronie zabytków, ale zamieściła je na odrębnym załączniku. Decyzja o przyjęciu takiego rozwiązania - jak wynika z pisma Prezydenta - podyktowana była *obszernością tematyki ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków nie pozwoliła na opracowanie jednego rysunku planu – uwzględnienie wszystkich ustaleń z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego spowodowałaby nieczytelność rysunku i tym samym niemożność powiązania ustaleń tekstu z ustaleniami graficznymi*. Wojewoda nie może przyjąć tej argumentacji ze względu na jednoznaczne unormowanie zawarte w § 7 pkt 6 *rozporządzenia*. To rysunek planu zawierać ma wszystkie wymagane ustalenia, muszą być one objaśnione i w sposób jednoznaczny muszą wiązać się z ustaleniami tekstowymi. Ustawodawca nie zakazuje, co prawda, na włączenie do planu miejscowego dodatkowego załącznika – jak w tym przypadku określającego zasady ochrony, ale wymaga by rysunek planu zawierał wszystkie wymagane ustawą elementy. Co więcej, art. 16 ust. 1 *upzp* wskazuje, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach można zastosować mapy w skali 1:500. A takim uzasadnionym przypadkiem jest sporządzenie planu miejscowego, który obejmuje obszar intensywnej zabudowy, a także obszary przestrzeni publicznej – § 6 ust. 2 *rozporządzenia*. Tak więc zastosowanie takiej skali umożliwiłoby czytelność rysunku planu, ułatwiłoby

odbiorcom korzystanie z planu miejscowego, wykonywanie jego kopii, czyli wypełniłoby zalecenia zawarte w § 8 ust. 1 i ust. 2 *rozporządzenia*.

Ustalenie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, na podstawie podjętej przez Radę Miasta w Bytomiu uchwały Nr XLIII/590/21 *w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego śródmieścia Bytomia oraz terenu położonego w rejonie ul. Wrocławskiej w Bytomiu* nie jest możliwe również z powodu sprzecznych zapisów i oznaczeń zawartych w poszczególnych załącznikach do uchwały. Oprócz bowiem, wspomnianego już załącznika nr 2 – rysunku zawierającego zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków - do uchwały dołączono załącznik nr 3 – wykaz obszarów i obiektów chronionych zgodnie z przepisami ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

W załączniku nr 3 zamieszczono:

1. *Wykaz obiektów wpisanych do rejestru zabytków*, 57 zabytków rejestrowych, obejmujący również układ urbanistyczny miasta Bytomia, kwartały zabudowy, park i cmentarz żydowski;
2. *Wykaz obiektów zabytkowych objętych ochroną w planie* i zawierający 1369 obiektów, następnie
3. *Wykaz obiektów zabytkowych – rzeźby, krzyże, kapliczki, mała architektura objętych ochroną w planie*, który zawiera 27 chronionych obiektów,
4. Wykaz układów urbanistycznych objętych ochroną w planie z dwoma układami urbanistycznymi oraz
5. Wykaz stanowisk archeologicznych.

Wszystkie wymienione obiekty i układy urbanistyczne, winny być zamieszczone na rysunku planu. Również wskazane wyżej wykazy winny być spójne pomiędzy sobą oraz z załącznikiem nr 2, zawierającym wyrażone graficznie zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków. Wyjaśnienia przekazane przez Prezydenta Bytomia wskazują na odrębne merytoryczne opracowania dotyczące zabytków, a pozostawiają dalej, jako niewyjaśnioną niespójność ustaleń, pomiędzy załączonymi do planu wykazami i częścią graficzną. Tak więc zarzut naruszenia § 6 *Zasad techniki prawodawczej* dotyczy następujących wykazów i obiektów:

1. W załączniku nr 3 do uchwały, zawierającym *Wykaz obiektów wpisanych do rejestru zabytków*, w punkcie 1.7 tego wykazu zamieszczono kamienicę przy ul. Gliwickiej 12 (Nr A/1396/90 rejestru zabytków), natomiast na graficznym załączniku nr 2 do tej uchwały – zawierającym rysunek *zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków*, ten sam budynek oznaczono symbolem oznaczającym obiekty zabytkowe objęte ochroną w planie – obiekty grupy III.
2. Na rysunku *zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków* – wskazano kamienicę przy ul. Krawieckiej 1 jako obiekt zabytkowy wpisany do rejestru zabytków, mimo iż w załączniku nr 3 zawierającym *wykaz obiektów wpisanych do rejestru zabytków*, takiego obiektu nie wyznaczono. Skoro więc – zgodnie z wyjaśnieniem Prezydenta Bytomia, budynek przy ul. Krawieckiej 1 wpisany został do rejestru zabytków (decyzja nr A/127/04), to na rysunku *zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków* winien być oznaczony symbolem w kolorze pomarańczowym z żółtym szrafem.
3. Na rysunku zawierającym zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, wokół następujących obiektów wpisanych do rejestru zabytków: willi przy ul. Wrocławskiej 58 (pkt 1.52 załącznika nr 3), willi przy ul. Olejniczaka 4 (pkt 1.30 załącznika nr 3), willi przy ul. Olejniczaka 22, 22a (pkt 1.31 załącznika nr 3), kamienicy przy ul. Orłąt Lwowskich 8a/Mickiewicza 13 (pkt 1.32 załącznika nr 3), kamienicy przy ul. Kościelnej2/Murarska 5 (pkt 1.15 załącznika nr 3), kamienicy przy ul. Sądowej 8 (pkt. 1.47 załącznika nr 3), wyznaczono obszar oznaczony zielonym ukośnym szrafem, którego oznaczenie nie zostało umieszczone w legendzie tego rysunku.
4. W wykazie obiektów wpisanych do rejestru zabytków – załącznik nr 3, w punkcie 1.6 jako obiekt rejestrowy wskazano *kamienicę rozebraną*, znajdującą się przy ul. Dzieci Lwowskich 1. Natomiast na rysunku zawierającym *zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków* teren ten oznaczono zielonym ukośnym szrafem, którego oznaczenie nie zostało umieszczone w legendzie rysunku.

5. Na rysunku zawierającym *zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków*, wokół następujących obiektów wpisanych do rejestru zabytków: budynku Poczty Głównej przy ul. Piekarskiej 6 – 12 (pkt 1.36 załącznika nr 3), kościoła pw. św. Jacka przy ul. Jana Matejki 1 (pkt 1.24 załącznika nr 3), gmachu Starostwa Powiatowego Wiejskiego wraz z budynkiem powozowni, przy ul. Korfatego 34 (pkt 1.13 załącznika nr 3), kamienicy przy ul. Korfatego 31 (pkt 1.12 załącznika nr 3), zespołu zabudowy więzienia przy ul. Wrocławskiej 4 (pkt 1.51 załącznika nr 3), dwóch kwartałów zabudowy w rejonie ul. Jainty, Webera, Mariackiej i Koziołka (pkt 1.55 załącznika nr 3), Kościoła pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny wraz z ogrodzeniem, bramami, Grupą Ukrzyżowania, św. Barbarą i św. Florianem przy ul. Koziołka 3 (pkt 1.16, 1.17, 1.18 załącznika nr 3), gmachu Opery Śląskiej przy ul. Moniuszki 21 – 23, (pkt 1.28 załącznika nr 3), kamienicy przy ul. Rycerskiej 1 (pkt 1.40 załącznika nr 3), kościoła świętej Trójcy wraz z budynkiem plebanii przy ul. Kwietniewskiego 1, (pkt 1.22. załącznika nr 3) – wyznaczono granice i obszary wpisane do rejestru zabytków. Jednak w załączniku nr 3 – w wykazie obiektów wpisanych do rejestru zabytków, wymieniono, jako wpisane do rejestru zabytków, tylko obiekty bez terenów przyległych. Niniejsze zapisy załącznika tekstowego i graficznego wprowadzają chaos, gdyż na ich podstawie nie można stwierdzić jednoznacznie czy w decyzji o wpisie obiektu do rejestru wyznaczono również teren wokół zabytku, czy ochroną objęto tylko sam obiekt.
6. Na rysunku zawierającym *zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków*, jako obszar wpisany do rejestru zabytków wyznaczono teren przy ul. Strażackiej 8, natomiast w załączniku nr 3, w punkcie 1.49 wskazano obiekt rejestrowy – piwnice „Domu Gorywodów”. Mimo to piwnice jako obiekty zabytkowe nie zostały wyznaczone na tym terenie.
7. Na rysunku zawierającym *zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków* nie wyznaczono trzech budynków znajdujących się przy ul. Woźniaka 54, 56, 58, które zgodnie z pkt 2.1254, 2.1256, 2.1257 załącznika nr 3 – są objęte ochroną w planie.
8. W załączniku nr 3, w punkcie 2 – *Wykaz obiektów objętych ochroną w planie*, wyznaczono do takiej ochrony budynki: przy ul. Olejniczaka 22 i 22a (pkt 2.684 i 2.685), które jednocześnie ujęte zostały w punkcie 1.31 wykazu obiektów wpisanych do rejestru zabytków (decyzja WKZ nr A/455/15), budynek przy ul. Powstańców Warszawskich 12 (pkt 2.884), który jednocześnie ujęty został w punkcie 1.39 wykazu obiektów wpisanych do rejestru zabytków (decyzja WKZ nr A/302/10). Budynki położone przy ul. Jainty 12 i 14 (pkt 2.292, 2.293), przy ul. Mariackiej 2, 4, 6, 8 (pkt 2.505, 2.507, 2.508, 2.509) – wskazane jako chronione planem, równocześnie ujęte zostały w punkcie 1.55 wykazu obiektów wpisanych do rejestru zabytków (decyzja WKZ nr A/1351/87) Wskazane budynki na rysunku planu wyznaczone zostały jako obiekty rejestrowe. Nie można uznać, że te same obiekty objęte są ochroną w planie, a jednocześnie uznać, że chronione są na skutek wpisu do rejestru zabytków. Są to dwie odrębne formy ochrony, dwa odrębne postępowania i różne procedury poprzedzające remonty czy rozbudowę. Tak więc wymagane jest jednoznaczne określenie z jaką formą ochrony w tych konkretnych przypadkach mamy do czynienia.
9. Na rysunku zawierającym *zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków*, wskazano jako budynki objęte ochroną w planie następujące obiekty: budynek zabytkowy grupy II, znajdujący się przy ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego 22, budynek zabytkowy grupy V, znajdujący się przy ul. Witeczaka 11, budynek zabytkowy grupy IV – Parafii Księża Jezuitów, znajdujący się przy ul. Marii Skłodowskiej-Curie 2, budynek zabytkowy grupy II, znajdujący się przy ul. Moniuszki 11, budynki zabytkowe grupy II i III znajdujące się przy ul. Gliwickiej 10, 12/?, 16, 18, 20, 21, 25, 31, 33, budynki zabytkowe grupy II przy ul. Koziołka 1, 2, 3, budynek zabytkowy grupy II, przy ul. Krakowskiej 10, lecz nie umieszczono ich w załączniku nr 3 do uchwały: w *Wykazie obiektów zabytkowych objętych ochroną w planie*.
10. Na rysunku zawierającym *zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków*, wyznaczono do ochrony w planie 3 wyjścia i wyloty wentylacyjne schronów przeciwlotniczych z czasu II wojny

światowej, z których w załączniku nr 3 do uchwały: w Wykazie obiektów zabytkowych – rzeźby, krzyże, kapliczki, mała architektura objętych ochroną w planie, wyznaczono tylko 2 z nich.

11. Na rysunku zawierającym zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, wyznaczono do ochrony w planie 2 obiekty zabytkowe usytuowane przy ul. Lenartowicza, lecz w Wykazie obiektów zabytkowych – rzeźby, krzyże, kapliczki, mała architektura objętych ochroną w planie, wyznaczono tylko jeden – rzeźbę – Kobieta z gitarą (pkt 3.6 załącznika nr 3).
12. W Wykazie obiektów zabytkowych – rzeźby, krzyże, kapliczki, mała architektura objętych ochroną w planie, wyznaczono płaskorzeźby znajdujące się na fasadzie budynku przy Rynku 24 (pkt 3.13 załącznika nr 3), oraz kariatydy z wyburzonej kamienicy z pl. Kościuszki, umieszczone na fasadzie budynku przy ul. Witczaka 11 (pkt 8.18 załącznika nr 3). Jednak na rysunku – w załączniku nr 2 nie wskazano tych obiektów.

Niewłaściwie przyjęta skala planu miejscowego, obejmującego obszar silnie zurbanizowany, mogła być przyczyną naruszenia § 8 ust.2 *rozporządzenia*, na co wskazuje Prezydent Bytomia w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego – *Należy przy tym wziąć pod uwagę, że rysunek w skali 1:1000 nie oddaje dokładności cyfrowej a dokonane pomiary mogą być obarczone błędem wynikającym z grubości przyjętych linii, bądź jakości wydruku*. Bez względu jednak na przyczynę, przywołany wyżej przepis prawa, naruszony został przez wyznaczenie na rysunku planu innych szerokości terenów o przeznaczeniu drogowym, niż ma to miejsce w treści planu w następujących paragrafach uchwały:

- w §164 pkt 2 lit. b., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – 30 m, a na rysunku planu od 16,0 m do 180 m;
- w §164 pkt 2 lit. c., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 23,0 m do 63,0 m, a na rysunku planu wynosi od 18,0 m do 103 m
- w §164 pkt 2 lit. d., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 43,0 m do 88,0 m, a na rysunku planu od 43,0 m do 114 m;
- w §165 pkt 2 szerokość w tekście wynosi – od 19,0 m do 28,0 m, a na rysunku planu wynosi od 6,0 m do 38 m;
- w §167 pkt 2 lit. a., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 16,0 m do 25,0 m, a na rysunku planu od 0,0 m do 58 m;
- w §167 pkt 2 lit. c., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 16,0 m do 47,0 m, a na rysunku planu od 16,0 m do 54 m;
- w §167 pkt 2 lit. d., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 17,0 m do 54,0 m, a na rysunku planu od 17,0 m do 66 m;
- w §167 pkt 2 lit. i., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 15,0 m do 33,0 m, a na rysunku planu od 15,0 m do 48 m;
- w §167 pkt 2 lit. n., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi –18,5 m, a na rysunku planu od 16,0 m do 19 m;
- w §169 pkt 2 lit. a., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 8,0 m do 37,0 m, a na rysunku planu od 19,5 m do 30 m;
- w §169 pkt 2 lit. m., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 13,0 m do 16,5 m, a na rysunku planu od 13,0 m do 20 m;
- w §169 pkt 2 lit. p., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 10,0 m do 11,0 m, a na rysunku planu od 18,0 m do 19 m;
- w §169 pkt 2 lit. r., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – 17,5 m, a na rysunku planu od 18,0 m do 19 m;

- w §169 pkt 2 lit. zj., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – 12 m, a na rysunku planu od 9,0 m do 20 m;
- w §169 pkt 2 lit. zp., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – 15,0 m, a na rysunku planu od 18,0 m do 25 m;
- w §169 pkt 2 lit. zq., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 20,0 m do 21,0 m, a na rysunku planu od 18,5 m do 19,5 m;
- w §169 pkt 2 lit. zze., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 22,0 m do 15,0 m, a na rysunku planu od 20,0 m do 22 m;
- w §169 pkt 2 lit. zzf., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 16,0 m do 23,0 m, a na rysunku planu od 22,0 m do 25 m;
- w §169 pkt 2 lit. zzj., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 12,0 m do 20,0 m, a na rysunku planu od 18,0 m do 20 m;
- w §170 pkt 2 lit. k., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 12 m do 20,0 m, a na rysunku planu od 18,0 m do 20 m;
- w §170 pkt 2 lit. l., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 6,8 m do 26,0 m, a na rysunku planu od 18,0 m do 26 m;
- w §170 pkt 2 lit. o., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 10,0 m do 14,5 m, a na rysunku planu od 10,0 m do 20 m;
- w §170 pkt 2 lit. zf., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – 15,5 m, a na rysunku planu od 11,0 m do 12 m;
- w §170 pkt 2 lit. zi; szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – 15,0 m, a na rysunku planu 20 m;
- w §170 pkt 2 lit. zp., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – 1,0 m, a na rysunku planu 10 m;
- w §170 pkt 2 lit. zq., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 10,0 m do 13,0 m, a na rysunku planu od 7,0 m do 18 m;
- w §171 pkt 2 lit. p., szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 11,0 m do 18,0 m, a na rysunku planu od 11,0 m do 20,0 m;
- w §172 pkt 2 lit. a. szerokość w liniach rozgraniczających w tekście wynosi – od 2,5 m do 12,5 m, a na rysunku planu od 6,0 m do 15,0 m;

Doprowadzono w ten sposób do braku zgodności pomiędzy integralnymi częściami planu miejscowego – pomiędzy częścią tekstową, jak i graficzną, pomimo, że w wymienionych paragrafach wyraźnie zaznaczono, że podane w nich szerokości w liniach rozgraniczających, zgodne są z rysunkiem planu. Wskazane wyżej szczegółowe zapisy uchwały, nie są spójne z jej częścią graficzną. Część graficzna planu stanowi bowiem uszczegółowienie, uzupełnienie i wyjaśnienie części tekstowej oraz ma moc wiążącą. Postanowienia planu należy odczytywać łącznie, uwzględniając zarówno część tekstową, jak i graficzną. Tym samym oczywistym jest, że nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową a rysunkiem planu (por. wyrok: II SA/Lu 393/09 z 13.109.2009r. publ. na stronie internetowej www.orzeczenia.nsa.gov.pl) i tylko zgodność tych integralnych części planu miejscowego umożliwia jego realizację. Taki też wymóg przed twórcami planu miejscowego stawia art. 15 ust.1 *upzp*, który wskazuje, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego składa się z części tekstowej i graficznej. Także § 8 pkt 2 rozporządzenia nakazuje stosowanie takiego nazewnictwa i oznaczeń, by możliwe było jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. A ponieważ postanowienia planu należy odczytywać łącznie, nie może być rozbieżności pomiędzy nimi, na co wskazuje § 8 ust 2 *rozporządzenia*, który to przepis został naruszony przez wskazaną wyżej redakcję w § 164, § 165, § 167, § 169, § 170.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu z uchwały terenów, dla których w tekście uchwały ustalono zasady ochrony dziedzictwa kulturowego, nie zamieszczając ich równocześnie na rysunku planu oraz terenów dla których nie ustalono obligatoryjnych wskaźników urbanistycznych pozostała część uchwalonego planu miejscowego, przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Bytomiu Nr XLIII/590/21 z 24 maja 2021 r. w *sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego śródmieścia Bytomia oraz terenu położonego w rejonie ul. Wrocławskiej w Bytomiu*, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, **stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego**, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Bytomiu rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

Bożena Goldamer - Kapala

Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Otrzymuje:

Rada Miejska w Bytomiu

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wiarygodny odpis pełnomocnictwa.